

skulle tvinges til at opføre en ny Strafanstalt — og det undgaa vi vel ikke —, saa mener jeg, at vi bør bygge i den mindst mulige Udstrækning, thi, som det ogsaa er fremhævet i Bemærkninger til dette Lovforslag, vi befinde os i Øjeblikket i en Overgangstilstand fra det gamle, til Dels barbariske System til det ny System, som gaar ud paa, at man ikke alene skal straffe, men at man ogsaa, hvor det er muligt, skal opdrage, og som ligeledes gaar ud paa at bygge Anstalter til Forebyggelse af Udclækning af Forbrydere.

Men naar vi saa tage denne Sag aldeles praktisk, som den i Øjeblikket foreligger, saa fremgaar det jo ogsaa af Bemærkningerne til Lovforslaget, at Fremtidens Strafanstalter skulle ordnes saaledes, at der oprettes en særlig Anstalt for yngre, mandlige Fanger, en Anstalt, som væsentlig er baseret paa aandelig og legemlig Opdragelse. Naar en saadan, maa jeg kalde det „Ungdomsanstalt“, bliver anlagt f. Eks. i Jylland, saa vil der jo blive rigelig Plads for de øvrige mandlige Forbrydere i Horsens og Vridsløselille, og til den Tid vil man derfor samle alle Kvinder i dette nye Fængsel, der nu er Tale om at bygge, og saa vil man søge at realisere det gamle Kvindefængsel paa Christianshavn. Det er altsaa det Horoskop, der fra Fængselsvæsenets Side stilles os, men indtil videre vil man benytte det foreslaaede nye Fængsel for Mænd og derved opheve Pladsmangelen, og Spørgsmaalet er da, hvor meget vi i Øjeblikket behøve at ofre.

Der er her foreslaaet et nyt Fængsel, som skal anlægges i Nyborg til et Beløb af 1,200,000 Kr., men jeg vil her tale ud fra et andet Standpunkt, ikke fordi jeg misunder Nyborg at faa denne Statsinstitution, men fordi jeg mener, at der i denne Sag er en betydelig Statsinteresse. Forholdet er det, at Statens Formaal i denne Sag fuldt ud kan naas med Offer af en betydelig mindre Kapital ved at holde sig til den Plan, Fængselskommissionen har anbefalet, om Omdannelse af Rytteretablisementet i Odense til Strafanstalt. Den højtærede Minister fremsatte ved Lovforslagets Forelæggelse enkelte Indvendinger mod Odenseplanen. Jeg skal ikke forsøge paa at imødegaa Paastanden om, at der vilde blive fodkoldt. Dette kan jo blive nærmere undersøgt. Men Ministerens øvrige Indvendinger imod Odenseplanen imødegaas i selve Kommissionsbetænkningen. Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) har allerede anført adskillige Ting

i saa Henseende. Jeg vil tillade mig at supplere hans Fremstilling. Den højtærede Minister udtalte sin Betænkelighed ved at indrette Staldene til Cellebygning. Kommissionen siger herom, at der findes to store Staldbygninger, „som skønnes særlig egnede til ved passende, ikke særdeles omfangsrige og forholdsvis hurtigt udførlige Omdannelser og Tilbygninger at kunne afgive Plads til Ophold for 156 Fanger, hvoraf den langt overvejende Del, nemlig 124, Cellefanger“. Saa udtalte den ærede Minister endvidere, at en Del af Cellerne kunde ingen Sol faa. Det er ikke rigtigt. Det modsiger Kommissionsbetænkningen. Den siger: „alle Cellerne kunne faa nogen Sol, de, der vende mod Nordvest“ — nemlig 45 — „dog kun om Eftermiddagen, og de blive betydelig større end de andre Strafanstalters.“ Endvidere siger Betænkningen, at samtlige Bygninger ere af yngre Dato, have et titalende Ydre, og at fremtidige Udvidelser kunne let iværksættes, enten ved Nybygninger med passende Beliggenhed eller ved Paabygning af en Etage paa de nuværende Bygninger. Det viser sig ogsaa, at der er god Plads, eftersom Kommissionen projekterer Opførelsen af et nyt fælles Tuberkulosehospital her for samtlige Strafanstalter her i Landet. Ministeren sagde endvidere disse i øvrigt ofte gentagne Ord, at fra Naboejendommene kunde man se ind i Fængselets Terrain. Kommissionen siger jo en Del herom Pag. 41 i Betænkningen, hvad jeg imidlertid ikke skal opholde Tinget med, da det ærede Medlem fra Ringsted allerede har citeret dette. Disse Bemærkninger i Kommissionsbetænkningen vise jo klart og tydeligt, at man fra Fængselsvæsenets Side aldeles ikke nærer Betænkelighed i saa Henseende. Alt i alt erklærer Kommissionen, at Odenseprojektet maa anses for fuldt forsvarligt, og at Udførelsen af det er den hurtigste og billigste Maade at hjælpe paa.

Maa jeg minde om, at Fængselsvæsenet forlanger Plads til 200 Fanger. Det siges nemlig i Betænkningen, at dels paa Grund af den herskende Benaadningspraksis, dels fordi Anvendelsen af Strafarbejde overfor Personer over 18 Aar er blevet indskrænket ved Straffelovstillæget af 1. April 1905, vil en Udvidelse til ca. 200 Fanger formentlig være tilstrækkelig. Jeg vil da gøre opmærksom paa, at Fængselsvæsenets Krav kan imødekommes ved Vedtagelse af et Projekt i Overensstemmelse med Kommissionsbetænkningen, altsaa Omdannelse af Rytteretablisementet i Odense.